

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (อำเภอชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (อำเภอค่านขุดทด)

W.A. males

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง จังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (อำเภอชัยบาดาล)

– บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (อำเภอด่านขุนทด) ใน ท้องที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี และอำเภอด่านขุดทด จังหวัด นกรราชสีมา ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครอง ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และข้อ ๗๘ แห่งประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานีเรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผนดิน หมายเลข ๒๐๕ (อำเภอชัยบาคาล) – บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๑ (อำเภอค่านขุนทค) พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา 🔊 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเบ็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (อำเภอชัยบาดาล) – บรรจบ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 🐷 🧸 (อำเภอต่านขุนทด) อยู่ในท้องที่อำเภอ ช**ัยบาดาล** จังหวัดลพบุรี และอำเภอค่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกาน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกาน

ผู~~้รับสนองพระบร~~มราชโองการ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนั้นทน์ นายกรัฐมนตริ

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ ในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (อำเภอชัยบาดาล) — บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (อำเภอค่านขุดทด) ใน ท้องที่อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี และอำเภอด่านขุดทด จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออก พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้าง ไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานีขึ้น